

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก
ไทยและเด็กจีน

ชื่อ นางสาว มุกดา ศรียงค์ แผนกวิชา จิตวิทยา

ปีการศึกษา ๒๕๑๔

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กจีนและเด็กไทย กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ๕ แห่ง ในจังหวัดพระนคร ใช้แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวเกี่ยวกับเชื้อชาติ สัญชาติ ของเด็กและบิดามารดาไปสอบถามเด็ก จากโรงเรียนต่าง ๆ คั้งกล่าว ประมาณ ๔๕๐ คน เพื่อเลือกเด็กที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ ๓๐๐ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม เป็นกลุ่มเด็กไทย ๑๕๐ คน และกลุ่มเด็กจีน ๑๕๐ คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยเด็กชาย ๔๕ คน เด็กหญิง ๖๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความเกรงใจ แบบสอบถามบุคลิกภาพไมตรีสัมพันธ์ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product moment correlation) และวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเกรงใจกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเกรงใจกับบุคลิกภาพไมตรีสัมพันธ์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับบุคลิกภาพไมตรีสัมพันธ์ดังนี้ ๑) ในกลุ่มเด็กไทย ที่มีความเกรงใจสูง จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และมีบุคลิกภาพแบบไมตรีสัมพันธ์สูง ๒) ในกลุ่มเด็กจีน ที่มีความเกรงใจสูง จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และมีบุคลิกภาพไมตรีสัมพันธ์สูง ๓) ในกลุ่ม

เด็กไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพโมทีฟสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก แต่ในกลุ่มเด็กจีน มีความสัมพันธ์กันในทางลบ มีความแตกต่างในเรื่องความเกรงใจระหว่างกลุ่มตัวอย่างคือ ๑) เด็กไทยมีความเกรงใจสูงกว่าเด็กจีน ๒) ทั้งเด็กไทยและเด็กจีน เพศหญิงมีความเกรงใจสูงกว่าเพศชาย ไม่มีความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างเด็กไทยและเด็กจีน แต่พบว่ามี ความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ภายในกลุ่มตัวอย่างเด็กจีน คือ เด็กหญิงจีนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กชายจีน ส่วนในกลุ่มเด็กไทย เด็กหญิงไทยและเด็กชายไทยมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน และพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทยและเด็กจีนในกลุ่มที่มีความเกรงใจสูง และกลุ่มที่มีความเกรงใจต่ำไม่แตกต่างกัน.